

ПРЕС КЛИПИНГ

21. март 2016.

НАСЛОВИ

ИСТРАЖУЈЕМО Кад ће нам бити боље? Између обећања политичара и реалности (стр.2)

"САН О 2.000 ЕВРА" Истраживали смо колико новца је потребно за ПРИСТОЈАН ЖИВОТ (стр.3)

Отпремнине, па на биро (стр.4)

Нико их не учи како да покрену сопствени бизнис (стр.5)

Ако се ради недељом, да се то и плати (стр.6)

Акробатика око Агрожива и на крају – отпремнине (стр.7)

Синдикат пензионера подржао Покрет за преокрет (стр.8)

ИСТРАЖУЈЕМО Кад ће нам бити боље? Између обећања политичара и реалности

Аутор: Сузана Лакић

Иако политичари већ годинама обећавају да је бољи живот ту иза ћошка, рачуница Фискалног савета каже да тешко можемо да „изађемо на зелену грану“ пре 2019. године.

- За висок и трајан раст БДП потребан је раст приватне потрошње од најмање 1,5 одсто, а њему мора да претходи неколико година раста инвестиција и извоза. Будући да таква промена неће моћи да се деси пре 2018. а вероватно ни тада, то уједно даје одговор на питање када је најраније могуће очекивати први значајнији раст привреде Србије. Чак и када би се, неким случајем, повећањем државне и приватне потрошње, високи раст остварио пре 2018, он би био привремен и веома опасан - оценио је Павле Петровић, председник Фискалног савета.

Спорији од осталих

Привредни раст Србије у 2015. од око 0,8 одсто, као и очекивани раст у 2016. од 1,8 одсто спорији су у односу на све друге упоредиве земље Централне и Источне Европе. Да би се успоставио висок и одржив раст, што води бољем животу грађана, кључне су инвестиције које су са растом од 10 одсто у прошлој години забележиле добар тренд. Због тога, како оцењују у Фискалном савету, Влада мора да унапреди ефикасност судства, да убрза издавања дозвола, уклони административне баријере за инвестирање, али и да спречи корупцију, заврши приватизацију државних предузећа... Таква политика, која захтева одређено време, водила би повећању извоза, запослености, потрошње и на крају стандарда грађана.

- Бољи живот, а да се то стварно и осети, десиће се кад успемо три-четири године заредом да остваримо стопе раста друштвеног производа од три и више одсто. Онда ће бити простора и за нешто осетнији раст запошљавања, плата и пензија - сложио се и економиста проф. др Михаило Црнобрња.

Нико не зна...

Угледни економисти у региону немају представу о томе да ли ће грађанима у Србији бити боље 2017, како је пре годину и по дана проценио ММФ, или већ ове године како је тада најавио премијер Вучић. Један од разлога за то, како наводе, јесте чињеница да су и из Немањине 11 долазиле различите процене (види оквир).

Словеначки професор у пензији Јожа Менцингер каже за „Блиц“ да одговор на то питање „једноставно не зна“, али да га не знају ни они који би требало.

- Верујем да то и нико осим Владе, која мисли да зна, у ствари не зна - рекао је Менцингер за „Блиц“.

Ништа више није нам знао рећи ни Мојмир Мрак, професор за међународне односе на Економском факултету у Љубљани.

Главни и одговорни уредник недељника НИН Милан Ђулибрк сматра да су све владе у Србији доследне у томе да сваке године бољу будућност померају за наредну годину.

- И ниједна влада их није испунила. Само у последње четири године, док чекамо бољи живот, реална просечна плата у Србији смањена је за 3,8 одсто, док су просечне пензије скресане за 12,3 одсто. Ништа боље није било ни у време Цветковића. Иако је његова влада повећала пензије за 10 одсто, оне су током његовог мандата смањене са 217 на 198 евра. Премијери Дачић и Вучић наставили су истим путем, па су у 2015. просечна примања најстаријих смањена за још 10 евра - оцењује Ђулибрк за „Блиц“ и наставља у шаљивом тону.

Све за изборе

- Уверен сам да ће се у Србији најбоље живети у наредних пет недеља, тачно до 20 часова 24. априла. Док се не затворе биралишта и не окончају ванредни избори. До тада ће се сваког дана отворати нове фабрике и радна места, незапосленост ће падати, курс и цене ће мировати, а бар до јуна, док се Мисија ММФ поново не врати у Београд, није искључено ни да ће неко обећати и повећање плата и пензија. А кад прођу избори, све ће се наставити по старом - тврди Ђулибрк и напомиње да нас је Цветковић, укључујући и викенде и празнике, задужио 4,7 милиона евра дневно, Дачић рекордних осам милиона, а Вучић 6,86 милиона евра. И то је још један разлог зашто нам у догледно време и не може бити боље.

Николић: Обарати и динар

Економиста Горан Николић каже да до бољег живота није лак пут и да је он могућ само уз повећање јавних инвестиција или уз депресијацију курса.

- Евро би у односу на динар требало годишње да расте око пет одсто. Тако би просечан однос динар-евро у 2017. био око 130 динара - оценио је Николић за „Блиц“.

"САН О 2.000 ЕВРА" Истраживали смо колико новца је потребно за ПРИСТОЈАН ЖИВОТ

Аутори: Б. Анђелић, М. Ташковић

Пристојност у Србији нема везе са скромношћу јер за пристојан живот, без одрицања, у четворочланој породици супружници треба да зарађују чак по 121.233 динара.

Такав комфор себи тренутно може да приушти тек сваки 17. запослени у Србији и ниједан пензионер! Сви остали живе испод границе пристојног живота. Не одлазе на зимовања, летовања, у биоскоп, ресторане.

Незваничне процене, јер прецизан податак нема ниједна институција, кажу да у Србији тек нешто више од 100.000 запослених зарађује више од 120.000 динара, што је тек 5,8 одсто укупног броја грађана који имају посао.

По рачуници „Блица“, за пристојан живот породице, без одрицања, али и без бахаћења, оба родитеља би месечно морала да зараде укупно 242.466 динара, то јест сваки од њих скоро 1.000 евра. То значи да би неко са српском просечном платом од 40.443 динара за пристојан живот морао истовремено да ради три посла или да три месеца живи од ваздуха како би четвртог себи приуштио мало „српског луксуза“.

Са 2,9 милиона динара годишње, четворочлана породица са два ђака, основцем и средњошколцем, себи може да приушти и зимовање и летовање, одласке у биоскоп, позориште, да месечно уштеди 100 евра, два пута месечно да оде у ресторан на недељни ручак, деци да плати екскурзије, али и да истовремено исплаћује кредит за стан и аутомобил.

Ту су и трошкови за аутомобил, који само за гориво у просеку достигну 100 евра месечно. Под пристојним животом подразумева се и да ваше дете има спортске активности, да учи језике и носи нову, а не генерацијама наслеђивану обућу и одећу.

Ова породица не летује на Карибима, већ у Грчкој, али у хотелу са три звездице. Ни скијашка дестинација није ексклузивна, већ је домаћа и подразумева најам апартмана, а не пансионски смештај.

Отпремнине, па на биро

Аутор:Сл. ПАШИЋ

После две године неизвесности, стиже решење за 375 радника живинске кланице "Агрожив" у Житишту. Пријављивање за социјални програм од данас ЖИТИШТЕ - Од данас 375 радника компаније "Агрожив" из Житишта могу да се пријаве за социјални програм. После скоро две године потпуне неизвесности, тако ће се коначно наћи у прилици да реше свој радноправни статус.

- Вишемесечни разговори са Владом Србије, ресорним министарствима и синдикатима коначно су уродили плодом. Били смо на ивици да останемо без ичега, а сада смо добили најповољнији социјални програм који третира државна предузећа - задовољан је Предраг Амижић, генерални директор "Агрожива", који све време дели судбину радника.

Спорост у решавању проблема, објашњава јединственим правним статусом "Агрожива", који је био у стопроцентном власништву ЈП "Србијагас". Фирма није могла да се "удене" ни у један програм, све док није пронађен модел, по којем је "Србијагас" пренео акције живинара на државу. Када је "Агрожив" недавно постао државно предузеће, створили су се и услови за спровођење социјалног програма.

- Од три могућности, мислим да ће запосленима највише одговарати она која предвиђа исплату 200 евра по години укупног стажа, а млађим радницима исплата шест просечних плата. Уз то, свима ће бити повезан радни стаж. Поред 375 запослених који су скоро две године на улици, стаж ће моћи да повежу и радници "Агрожива" који су у међувремену напустили компанију, а за период док су били ангажовани - износи Амижић.

Након појединачног личног изјашњавања, које ће трајати до 10. априла, документација ће бити прослеђена Министарству рада. Од његових стручних служби зависи када ће доћи до конкретне реализације програма. Амижић се нада да ће све бити брзо решено и после скоро двогодишњег правог мучења, радници дочекати остварење својих права.

- Увелико разговарамо са Филијалом НСЗ, која ће после исплате отпремнина и повезивања радног стажа, бити надлежна за даље решавање статуса. Запослени ће, дакле, моћи да остварују заштиту по програмима НСЗ, а над "Агроживом" ће бити отворен стечај - износи Амижић.

ПРОПАО И "БГ МИБРАС"?

ОКО 250 радника прешло је 2014. код другог послодавца - "БГ Мибраса", који је почео рад у закупљеним погонима "Агрожива". Међутим, ова фирма није успела да обнови производњу, а од Нове године погони су празни јер су повериоци однели машине и опрему... Радници нису примили плате, иако се воде на плаћеном одсуству...

Нико их не учи како да покрену сопствени бизнис

Аутор: Љ. Малешевић

Четвртину незапослених у Србији, готово 190.000, чине млади до 30 година, а чак 62 одсто њих нема никакво радно искуство, што им знатно отежава проналажење посла.

Директор Националне службе за запошљавање Зоран Мартиновић објашњава да од укупног броја младих који су данас на евиденцији незапослених, чак 116.484 не поседује никакво радно искуство.

– Још увек не можемо бити задовољни стањем на тржишту рада, имајући у виду податак да је поготово неповољан положај младих до 30 година старости, и не само њих – казао је Мартиновић. – Висок је проценат незапослених који имају мало шанси да се укључе на тржиште рада без додатних програма, обука или видова стручне праксе. Тим пре што је на евиденцији НСЗ-а више од 30 процената незапослених без квалификација или нискоквалификованих. То је висок проценат, а узроке треба тражити и у томе што велики број долази из формалног система образовања који не даје одговарајућа и применљива знања и вештине у односу на захтеве тржишта рада, као и што се велики број образује за занимања која су на тржишту рада суфицитарна. Такође, недовољан је и број нових радних места.

Један од начина да се незапослени млади преведу у свет рада, по оцени директорке Центра Приврене коморе Србије за едукацију Мирјане Ковачевић, јесте и радна пракса, која даје могућност да се сагледа колико су млади заправо спремни да самостало покрену неки посао и да ли себе виде у томе. Истраживања спроведена у претходном периоду показују да су послодавци у просеку ангажовали осморо младих на одређено време, троје на неодређено и нешто мање од троје на привременим и повременим пословима. Тај тренд је очекиван, имајући у виду да се млади често примају на пробни рад, да је потребно да буду додатно обучени у оквиру предузећа и да је део њих послодавцу потребан само повремено, и то у деловима године када постоји повећан обим посла. Такав начин уопшљавања младих у Србији је, по оцени стручњака, „европски” јер је у већини земаља ЕУ рад на одређено време доминантан облик уговорног односа на релацији послодавац–запослени.

Истраживање је, такође, показало и да је у Србији и даље преовлађујући начин запошљавања младих преко препоруке и познаника. Јавном оглашавању и тражењу запослених преко НСЗ-а прибегава се углавном када је потребно одређено стручно или занатско знање или да би се конкурисало за подршке при запошљавању. Велики број предузећа користи властиту базу података с биографијама потенцијалних кандидата за посао који су учествовали на претходним конкурсима али нису примљени. Уочено је и да су нискоквалификовани запослени међу младима примани углавном преко пријатеља и познаника и преко личне препоруке, а висококвалификовани претежно преко конкурса, уз детаљну проверу знања неопходног за обављање посла. Због „рупа” које у знању и квалификацијама имају млади, велики број послодаваца у Србији организује њихову обуку, управо да би прикрили недостатке у едукацији младих током претходног школовања. Едукација и исправљање недостатака код младих радника су због тога ставили у други план високософициране и напредне обуке које младе једног дана треба да претворе у врхунске менаџере, инжењере и искусне стручњаке, а без тога – тешко да они могу једног дана сами покренути сопствени бизнис.

Нити се школују, нити раде

Држава је одлучила да ово буде Година предузетништва и да се ради на афирмацији преузетничке филозофије, поготово код младих људи. Оцењује се да предузетништво

запошљава младе, али пре тога је важно радити на стварању младих особа способних да покрену сопствени бизнис. Колико је то тежак и мукотрпан посао, којим нико осим државе неће и не може да се бави, осликава и чињеница коју је недавно изнео председник Привредне коморе Србије Марко Чадеж, да тренутно у Србији има око 150.000 младих између 15 и 24 године који нити се школују, нити раде.

Ако се ради недељом, да се то и плати

Аутор:С. Г.

Трговина није изузетак када је реч о тешким условима рада у Србији. Продавци раде недељом, празницима, многе радње и велики маркети отворени су целу ноћ, а плате су ниже од републичког просека и износе око 29.000 динара. Просечна јануарска зарада у Србији била је око 44.000 динара.

Због тога Самостални синдикат трговине тражи да се законом регулише забрана рада недељом. По подацима синдиката, у српским трговинама ради од 190.000 до 200.000 људи, а тим послом се углавном баве жене. Од продаца још мању плату имају касири, магационери и излагачи робе, који у озбиљним трговинским ланцима једва приходују око 23.000 динара. Они запослени у приватним пиљарницама приме далеко мање, а уз то многи нису ни пријављени, наводе у Самосталном синдикату.

Како је изјавио председник Самосталног синдиката трговине Србије Радослав Топаловић, предлог да недеља не буде радни дан није никакав атак на послодавце. По оцени синдикалаца, трговци не би трпели због тога и промет не би опао. Међутим, по проценама, број радника у сектору трговине смањио би се око осам одсто.

– У већини трговина пракса је да се уместо увећане дневнице добија слободан дан – казао је Топаловић.

Он је нагласио да би рад недељом Србија требало да укине, то јест уведе да тада раде само специјализоване радње, и ако жели у Европску унију

Међутим, у ЕУ није правило да недељом радње не раде. У Мађарској је, на пример, забрана увдена прошле године, с тим што постоје одредбе које допуштају изузетке па тако власници мањих породичних дућана, површине до 200 квадратних метара, могу отворити врата и тог дана. Тим законом погођени су пре свега велики трговински ланци у Мађарској, који су махом у страном власништву. Наравно, трговцима није било право па су изнели да ће због забране рада недељом посао у њиховим радњама изгубити између 15.000 и 20.000 радника.

У Хрватској, на пример, предлог да се трговине затворе другог дана викенда није прошао.

По европским престоницама такође је ситуација шаролика. Док је Беч готово пуст, у централном делу Паризу су све трговине отворене и недеља је прави пазарни дан.

Како је у ЕУ?

У Европској унији нема посебних прописа који уређују област рада недељом и државним празницима. Директива о радном времену из 1993. је утврдила да минимални период недељног одмора треба да укључи и недељу. Међутим, Европски суд правде је 1996. поништио такву одредбу јер је сматрао да је Савет пропустио да објасни зашто је недеља као дан за недељни одмор ближе повезана са здрављем и безбедношћу радника у односу на неки други дан у седмици.

Акробатика око Агрожива и на крају - отпремнине

Извор: Вечерње новости

Од данас 375 радника компаније "Агрожив" из Житишта могу да се пријаве за социјални програм.

После скоро две године потпуне неизвесности, тако ће се коначно наћи у прилици да реше свој радноправни статус.

"Вишемесечни разговори са Владом Србије, ресорним министарствима и синдикатима коначно су уродили плодом. Били смо на ивици да останемо без ичега, а сада смо добили најповољнији социјални програм који третира државна предузећа", задовољан је Предраг Амижић,

Око 250 радника прешло је 2014. код другог послодавца - "БГ Мибраса", који је почео рад у закупљеним погонима "Агрожива". Међутим, ова фирма није успела да обнови производњу, а од Нове године погони су празни јер су повериоци однели машине и опрему... Радници нису примили плате, иако се воде на плаћеном одсуству...

генерални директор "Агрожива", који све време дели судбину радника, пишу [Вечерње новости](#). Спорост у решавању проблема, објашњава јединственим правним статусом "Агрожива", који је био у стопроцентном власништву ЈП "Србијагас". Фирма није могла да се "удене" ни у један програм, све док није пронађен модел, по којем је "Србијагас" пренео акције живинара на државу. Када је "Агрожив" недавно постао државно предузеће, створили су се и услови за спровођење социјалног програма.

"Од три могућности, мислим да ће запосленима највише одговарати она која предвиђа исплату 200 евра по години укупног стажа, а млађим радницима исплата шест просечних плата. Уз то, свима ће бити повезан радни стаж. Поред 375 запослених који су скоро две године на улици, стаж ће моћи да повежу и радници "Агрожива" који су у међувремену напустили компанију, а за период док су били ангажовани", износи Амижић.

Након појединачног личног изјашњавања, које ће трајати до 10. априла, документација ће бити прослеђена Министарству рада.

Од његових стручних служби зависи када ће доћи до конкретне реализације програма. Амижић се нада да ће све бити брзо решено и после скоро двогодишњег правог мучења, радници дочекати остварење својих права.

"Увелико разговарамо са Филијалом НСЗ, која ће после исплате отпремнина и повезивања радног стажа, бити надлежна за даље решавање статуса. Запослени ће, дакле, моћи да остварују заштиту по програмима НСЗ, а над "Агроживом" ће бити отворен стечај", износи Амижић.

Синдикат пензионера подржао Покрет за преокрет

Извор: ФоНет

Удружење синдиката пензионера Србије пружиће у предизборној кампањи Покрету за Преокрет активну, широку и интензивну подршку, пре свега међу угрођеним пензионерима и члановима њихових породица, али и међу осталим запосленим и незапосленим грађаним Србије, саопштио је Покрет за преокрет.

Протокол о сарадњи који су поводом предстојећих парламентарних избора потписали председник Покрета за преокрет Јанко Веселиновић и председник Удружења синдиката пензионера Србије Милорад Вујасиновић.

Покрет за преокрет на наредне парламентарне изборе излази на заједничкој листи "Србија за све нас - Борко Стефановић" са Левицом Србије, НУПС и СДУ.

Покрет за преокрет и Удружење синдиката пензионера, највећа пензионерска организација у Србији и чланица ФЕРПЕ, европске организације пензионера и старих лица, већ су имали дугорочни Протокол о сарадњи који подразумева обавезу Покрета за преокрет да штити интересе пензионера и старих лица, а овим је прецизиран договор за наредне парламентарне изборе.

Новим Протоколом, како је саопштено, предвиђено је да се најкасније у року од месец дана од конституисања Народне скупштине Републике Србије тражи поништење Закона о привременом начину исплате пензија, да се пензије врате на ниво пре смањења и да се у целини исплате конфисковане пензије за период од почетка примене до поништења овог Закона. Дефинисано је и стављање ван снаге свих закона и норми које су у супротности са Европском социјалном повељом.

Покрет за преокрет се обавезао, а то је и став свих наших партнера на републичким изборима, да се обезбеди бесплатна здравствена заштита, без партиципације, за све пензионере чија су примања испод 25.000 динара.

Тражимо да пензионери са ниским примањима могу да добију бесплатно лек који им је потребан, јер данас они немају такву могућност пошто немају новац да га плате.

"Пензионери, а нажалост и други грађани Србије, морају да бирају између хлеба и лека. На жалост многима не остаје ни тај избор јер немају ни за хлеб, а камоли за лек. Све више пензионера умире, не због старости, већ због немогућности да купе лек или да плате преглед. Влада Србије треба због тога да се стиди. И ту љагу са себе неће никада опрати јер ко не поштује своје родитеље не може да очекује да буде поштован", истакао је Веселиновић.

Овај договор подразумева и обавезу Удружења синдиката пензионера да позове своје чланове али и све грађанима Србије да изађу на изборе и да гласају, имајући у виду одредбе Протокола.

Ново удружење пензионера већ подржало листу и учествује на изборима заједно са Левицом Србије, Покретом за преокрет и СДУ.